

Aan de leden van de vaste Kamercommissie voor
Veiligheid en Justitie

Reclassering Nederland
Landelijk kantoor

Vivaldiplantsoen 100-200
3533 JE Utrecht
Postbus 8215
3503 RE Utrecht
(T) 030 232 49 49
(F) 030 232 49 50
(I) www.reclassering.nl

Datum	10 juli 2014
Onderwerp	Schriftelijke overleg Masterplan, 17 juli 2014
Briefnummer	14.046/101410/SvG/HD
Contactpersoon	Corine Hessel
Telefoon	06 17282942
E-mailadres	c.hessel@reclassering.nl

Geachte leden,

Een effectieve strafrechtketen en dalende recidivecijfers. Succesvolle beleidskeuzes in het licht van deze ambities doen de vraag naar reclasseringsinzet toenemen. Het meerwerk is echter dusdanig fors dat risicovol ingrijpen ten koste van de kwaliteit op de loer ligt. De drie reclasseringsorganisaties leveren graag een bijdrage aan de schriftelijke inbreng van uw Kamer op de brief 'Voortgang implementatie Masterplan DJI' van 30 juni 2014, waarin de staatssecretaris van Veiligheid & Justitie ook uiteenzet hoe hij tegen de taakstelling van de reclassering aankijkt.

Grote vraag

De reclassering levert met haar adviezen, toezichten en werkstraffen een essentiële bijdrage aan het realiseren van de ketenbrede ambitie om recidive terug te dringen. Beleidskeuzes van de afgelopen jaren, zoals de wet voorwaardelijke sancties en ZSM, werpen hun vruchten af; de vraag naar reclasseringsinzet is zeer hoog. Opdrachtgevers vragen fors meer adviezen dan verwacht en ook de instroom van toezichten en werkstraffen is hoger dan het beschikbare kader. In combinatie met de bezuinigingstaakstelling legt de hoge instroom een enorme druk op de reclasseringscapaciteit.

Ondanks dat zij geen invloed hebben op de hoge instroom en dat dit dus een probleem van de keten is, hebben de reclasseringsorganisaties hun verantwoordelijkheid genomen om mee te denken over oplossingen. Het doet een beroep op het creatieve vermogen van de organisaties; waar mogelijkheden zijn om efficiënter te werken wordt dit ter hand genomen. Out-of-the-box,

vernieuwend, met oog voor de kwaliteit van het werk. Zo kan, bovenop de bezuinigingen, ook nog een deel van de wachtlijstproblematiek worden opgelost.

Ambities en risico's

De problematiek is echter dermate groot, dat hoe dan ook geprioriteerd dient te worden. Dit legt uiteraard druk op de ketenbrede ambities. Wachtlijsten zijn ongewenst, maar een grote zorg is momenteel echter dat, indien er geen extra middelen beschikbaar komen, het wegwerken en voorkomen van wachtlijsten ten koste zal gaan van de kwaliteit van het werk. Die zorg is meer dan reëel nu de staatssecretaris in zijn brief aan de Tweede Kamer (520579/30 juni 2014) laat weten wellicht de ureninzet van reclasseringsproducten naar beneden bij te gaan stellen. Dit betekent bijvoorbeeld dat minder intensief toezicht moet worden gehouden op daders dan geïndiceerd is.

De afgelopen jaren is in samenspraak met het ministerie en opdrachtgevers juist geïnvesteerd in een herontwerp van het reclasseringsadvies en -toezicht. Om optimaal te kunnen bijdragen aan een veiliger samenleving. De extra gelden die werden verstrekt, waren bedoeld om juist intensiever toezicht te houden. De opmerking van de staatssecretaris dat er een aantal jaren achtereen een verhoging van het budget heeft plaatsgevonden, moet dan ook in dat licht bekeken worden. Er wordt veel meer geleverd voor relatief minder geld.

Omvang taakstelling

In zijn brief noemt de staatssecretaris aan de Tweede Kamer bovendien alleen de bezuinigingen op de reclassering die Rutte II de organisaties oplegde. Daarmee wordt buiten beschouwing gelaten dat sinds 2010 ook nog eens 10 miljoen euro is bezuinigd op de taakstraffen, 2 miljoen euro op de Reclasseringsbalies en dat het jarenlang uitblijven van loon- en prijscompensatie de organisaties in 2015 inmiddels structureel ruim 20 miljoen euro kost. De reclasseringsorganisaties hebben al deze bezuinigingen en kosten, totaal zo'n 55 miljoen euro op een budget van 220 miljoen euro, weten te behappen. Met pijnlijke maatregelen, maar die moeten nou eenmaal worden genomen in tijden van krapte in de hele keten. Nu ook nog de hoge instroom als gevolg van beleidswijzigingen als probleem volledig bij de reclassering wordt neergelegd, zonder dat ze daar invloed op heeft, kan de reclassering niet anders concluderen dat de mogelijkheden om het primaire proces te ontzien nu echt zijn uitgeput. Is er niet meer geld beschikbaar, dan heeft dat onvermijdelijk gevolgen voor het realiseren van de ketenambities. Er ontstaan wachtlijsten, of – nog risicovoller –

er worden generieke maatregelen genomen die de kwaliteit van het werk aantasten. Met alle risico's voor de veiligheid van dien.

Met vriendelijke groet,

Sjef van Gennip,
Algemeen directeur Reclassering Nederland

Edwin ten Holte,
Directeur Stichting Verslavingsreclassering GGZ

Peter Palsma,
Algemeen Directeur Leger des Heils, Jeugdbescherming & Reclassering

cc.

Ministerie van Veiligheid en Justitie, de heer mr. I.W. Opstelten
Ministerie van Veiligheid en Justitie, de heer F. Teeven
Raad voor de Rechtspraak, de heer mr. F.C. Bakker
Openbaar Ministerie, mevrouw mr. J.M. Penn-te Strake
Dienst Justitiële Inrichtingen, de heer drs. P. Hennephof